Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	7C/115/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1208215618
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2012:1208215618.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou v právnej veci navrhovateľa: S. D., A.. XX.XX.XXXX, W. D.X. X, W., zastúpeného spoločnosťou BAJO LEGAL, s.r.o., Astrová 2/A, Bratislava, proti odporcovi: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o., Panónska cesta 9, Bratislava, IČO: 31 347 291, zastúpenému advokátom JUDr. Rudolfom Adamčíkom, Liptovská 2/A, Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý ospravedlniť sa navrhovateľovi v časopise PLUS 7 DNÍ tou istou hrúbkou a veľkosťou písma ako boli uverejnené napadnuté výroky do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, a to uverejnením ospravedlnenia v týždenníku PLUS 7 DNÍ nasledovného znenia:

Vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o. ako vydavateľ týždenníka PLUS 7 DNÍ sa ospravedlňuje S. D. za nepravdivé ako aj difamujúce informácie uverejnené v týždenníku PLUS 7 DNÍ, č. 43 zo dňa 26.10.2007 v článku pod názvom "Vulgárny D." a v týždenníku PLUS 7 DNÍ, č. 12 zo dňa 21.03.2008 v článku pod názvom "D. hrozí doživotie", v ktorých autorka článku Ľ. D.Á. uvádza, že S. D. je nebezpečný človek, známy recidivista, osoba, ktorá si objednala vraždy ľudí.
Vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o. ako vydavateľ týždenníka PLUS 7 DNÍ sa ospravedlňuje S. D. za to, že v uvedených týždenníkoch PLUS 7 DNÍ zo dňa 26.10.2007 a zo dňa 21.03.2008 zverejnilo meno, priezvisko a fotografie S. D. v súvislosti s tým, že S. D. je nebezpečný človek, známy recidivista, osoba, ktorá si objednala vraždy ľudí.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 2 500,- eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 31.07.2008 zmeneným podaniami zo dňa 04.11.2008 (súd zmenu pripustil uznesením zo dňa 10.11.2008 č.k. 7C/115/2008-48), zo dňa 28.4.2010 (súd zmenu pripustil uznesením zo dňa 3.5.2010, č. k. 7C 115/2008-252) a zo dňa 15.03.2011 (súd zmenu pripustil uznesením zo dňa 25.05.2011 vyhlásenom na pojednávaní konanom dňa 25.05.2011) domáhal vydania rozhodnutia, na základe ktorého by bol odporca zaviazaný povinnosťou ospravedlniť sa navrhovateľovi v časopise PLUS 7 DNÍ tou istou hrúbkou a veľkosťou písma ako boli uverejnené napadnuté výroky do siedmich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, a to uverejnením ospravedlnenia v týždenníku PLUS 7 DNÍ nasledovného znenia:
„ Vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o. ako vydavateľ týždenníka PLUS 7 DNÍ sa ospravedlňuje S. D. za nepravdivé informácie, ako aj za difamujúce informácie, uverejnené v týždenníku PLUS 7 DNÍ,

č. 43 zo dňa 26.10.2007 v článku pod názvom „ Vulgárny D.“ a v týždenníku PLUS 7 DNÍ, č. 12 zo dňa 21.03.2008 v článku pod názvom „ D. hrozí doživotie“, v ktorých autorka článku Ľ. D. uvádza, že S. D. je neskutočne vulgárny a nebezpečný človek, známy recidivista, nebezpečný recidivista, osoba, ktorá si objednala vraždy ľudí.
Vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o. ako vydavateľ týždenníka PLUS 7 DNÍ sa ospravedlňuje S. D. za to, že v uvedených týždenníkoch PLUS 7 DNÍ zo dňa 26.10.2007 a zo dňa 21.03.2008 zverejnilo meno, priezvisko a fotografie S. D. v súvislosti s tým, že S. D. je neskutočne vulgárny a nebezpečný človek, známy recidivista, nebezpečný recidivista, osoba, ktorá si objednala vraždy ľudí a trestne stíhaný pre trestný čin prípravy vraždy a trestný čin podvodu.
Vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o. ako vydavateľ týždenníka PLUS 7 DNÍ sa ospravedlňuje S. D. za to, že v uvedenom týždenníku PLUS 7 DNÍ zo dňa 26.10.2007 uverejnilo písomnosť osobnej povahy - list S. D. adresovaný predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.01.2007.“
Okrem toho sa navrhovateľ domáhal, aby bol odporca zaviazaný povinnosťou zaplatiť mu 40.000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že v týždenníku PLUS 7 DNÍ bol dňa 26.10.2007 na strane 40-41 uverejnený článok pod názvom „Vulgárny D.“. V článku boli uvedené nasledovné tvrdenia: „Recidivista obvinený z objednania štyroch vrážd...“, „...Predseda súdu W. preto podal na D. trestné oznámenie a známy recidivista má na krku trestné stíhanie.“, „...Nebezpečný: Oveľa závažnejšie je podozrenie, „ Recidivista D.: Neskutočne vulgárny a nebezpečný človek ...“. Ďalej bola v spojení s článkom uverejnená na strane 40 fotografia navrhovateľa s celou a výraznou podobizňou jeho tváre a postavy z času, keď bol dňa 01.02.2007 prepustený z Ústavu na výkon väzby na slobodu a na strane 41 prvá strana sťažnosti na prieťahy v konaní adresovaná JUDr. W., predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici. V týždenníku PLUS 7 DNÍ bol dňa 21.03.2008 na strane 14-15 uverejnený článok pod názvom „D. hrozí doživotie“. V článku sa uvádzajú nasledovné tvrdenia: „Na známeho recidivistu podala prokuratúra v tomto roku už druhú obžalobu“, „tento trinásťkrát súdený recidivista strávil v slovenských väzniciach...“, „Polícia má k dispozícii nahrávky rozhovorov, kde D. jasne a zrozumiteľne hovorí mená týchto ľudí, ich adresy, pri niektorých zadal termín vraždy, aj spôsob ich odstránenia“, „Bratislavský súd rozhodol o jeho prepustení napriek vážnemu podozreniu, že tento recidivista je ochotný platiť za vraždenie jemu nepohodlných ľudí.“, a mnoho iných tvrdení, v ktorých sa konštatovalo, že navrhovateľ si objednal vraždy štyroch osôb. Ďalej boli v spojení s článkom uverejnené na strane 14 dve fotografie navrhovateľa s celou a výraznou podobizňou jeho tváre a postavy z času, keď bol dňa 01.02.2007 prepustený z Ústavu na výkon väzby na slobodu.
Odporca takýmto konaním naplnil všetky predpoklady vyžadované na vznik občianskoprávnej zodpovednosti za porušenie práva na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „ OZ“).
Uverejnením informácií v článkoch o tom, že je neskutočne vulgárnym a nebezpečným človekom, známym recidivistom, nebezpečným recidivistom, osobou, ktorá si objednala vraždy ľudí, došlo k výraznému zásahu do jeho osobnostných práv v značnej miere, pretože články negatívne zapôsobili nielen u neho samotného, ale aj u tretích osôb, a to z radu ošetrujúcich lekárov, jeho známych, susedov, priateľov a iných osôb. Jednalo sa pritom o nepravdivé a hrubo difamujúce informácie, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že išlo o skutkové tvrdenia, nakoľko nepripúšťali žiaden hodnotiaci úsudok a boli spôsobilé mu objektívne privodiť ujmu na cti v očiach ostatných fyzických osôb. Dôkazom o neobjektívnosti informovania verejnosti a o cielenej snahe odporcu zasiahnuť do jeho osobnostných práv, bolo uverejnenie tvrdenia o ňom, ako o nebezpečnom človeku a známom recidivistovi. Pokiaľ by sa autorka článku skutočne danou témou zaoberala a zaobstarala si všetky relevantné a potrebné informácie o skutkových tvrdeniach, ktoré uviedla v predmetných článkoch, zistila by síce, že bol viackrát súdne trestaný, ale všetky jeho predchádzajúce tresty už boli zahladené. Pokiaľ bol záujem odporcu objektívne informovať verejnosť, tak súčasťou tejto objektivity malo nepochybne byť aj uvádzanie pravdivých informácií. Z uvedeného teda jednoznačne vyplynul zámer odporcu informovať verejnosť neobjektívne vo vzťahu k jeho osobe a o jeho „trestnej činnosti“, a teda snaha odporcu vykresliť ho ako nebezpečného človeka, recidivistu, ktorý si objednal vraždy ľudí. Uvedené tvrdenie bolo podporené aj uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 276/2007 a 5Co 278/2007, ktorým odvolací súd potvrdil nariadené predbežné opatrenie, a v ktorom uviedol, že odporca „celkom zjavne nerešpektuje zásadu vyjadrenú v ust. § 93 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorej právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým bolo odsúdenie zahladené, nastáva zákonná fikcia neodsúdenia, ktorá je všeobecne záväzným právnym dôsledkom zahladenia odsúdenia“. Tvrdenie, že je nebezpečný recidivista je pri tom zjavne nepravdivé. Podľa Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb. , ďalej „ TZ“) účinného v čase, keď

mal byť údajne spáchaný trestný skutok (marec- máj 2005), z ktorého je navrhovateľ obvinený, sa v zmysle § 41 TZ za nebezpečného recidivistu považoval páchateľ, ktorý znova spáchal obzvlášť závažný úmyselný trestný čin, hoci už bol pre taký alebo iný obzvlášť závažný úmyselný trestný čin potrestaný. On však nemá a v tom čase ani nemal žiadny záznam vo výpise z registra trestov, čo preukazuje, že všetky predchádzajúce tresty z dávnej minulosti mu boli zahladené. Podľa § 70 ods. 1 TZ ak bolo odsúdenie zahladené, hľadí sa na páchateľa, ako keby nebol odsúdený. Je preto nepochopiteľné, ako mohla autorka článku uviesť zjavne nepravdivý údaj, keďže ho nebolo možné považovať za nebezpečného recidivistu, čo jednoznačne vyplývalo aj z trestnoprávnej úpravy definujúcej pojem „nebezpečný recidivista“. Z uvedeného je zrejmé, že išlo o skutkové tvrdenie, ktoré malo však výrazne difamujúci charakter spôsobilý podstatným spôsobom zasiahnuť do jeho cti a dôstojnosti. Pritom porušenie práva na česť môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré môžu objektívne spôsobiť ujmu na cti dotknutého subjektu v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť difamačne. Nie je však potrebné, aby k takýmto tvrdeniam došlo s úmyslom pôsobiť difamačne. Úmysel je v tomto prípade nerozhodný, záleží len na objektívnej spôsobilosti tvrdenia pôsobiť difamačne. Výrazne difamajúco pôsobila už samotná informácia, že je recidivista, neskutočne vulgárny a nebezpečný človek podozrivý z objednania štyroch vrážd.

Odporca navyše svojím konaním nerešpektoval predbežné opatrenie nariadené Okresným súdom Bratislava V v prebiehajúcom konaní č. 12C 83/2007 o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, v ktorom súd uložil povinnosť vydavateľovi týždenníka PLUS 7 DNÍ, SPOLOČNOSTI 7 PLUS, s.r.o., zdržať sa uverejňovania výrokov v časopise PLUS 7 DNÍ, ktorých obsahom je tvrdenie, že žalobca je „nebezpečný recidivista“. K nerešpektovaniu došlo navyše v dôsledku snahy odporcu obísť jeho účel. Odporca zrejme opomenul, že povinnosť uložená predbežným opatrením sa nevzťahovala len na zverejnenie spojenia „nebezpečný recidivista“, ale na akékoľvek výroky, ktorých obsahom je toto tvrdenie. Čitateľ vníma text ako celok, preto si logicky, prečítaním týchto článkov musel o ňom urobiť obraz ako o nebezpečnom človeku a viackrát súdne trestanom recidivistovi, teda ako o „nebezpečnom recidivistovi“. Z toho dôvodu len samostatným nerešpektovaním predbežného opatrenia došlo zo strany odporcu k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv, keďže tento porušením súdom uloženej povinnosti uskutočnil zásah, ktorý bol objektívne spôsobilý vyvolať ujmu, ktorá spočívala už aj v samotnom ohrození osobnosti fyzickej osoby.

Tento difamujúci charakter informácií bol umocnený tým, že bolo zverejnené jeho meno a priezvisko, ktoré boli priradené k zverejnenej podobizni jeho tváre takých rozmerov, ktoré napomáhali k jeho jednoznačnej identifikácií, čoho dôsledkom bolo, že bol ľahko poznateľný na verejnosti, ktorá si ho všímala a poukazovala naňho negatívnym spôsobom, pričom jeho prítomnosť na verejnosti mohla v nej vyvolať pocit strachu, že mohla byť konfrontovaná s nebezpečným recidivistom, ktorý bol ochotný zaplatiť za vraždenie jemu nepohodlných ľudí. Navyše navrhovateľ nikdy nedal odporcovi súhlas na zverejnenie jeho fotografií. Autorka článku ho teda úmyselne, resp. z neznalosti označila ako nebezpečného, pričom neuviedla, akých trestných činov sa mal dopustiť (iba informáciu, že je obvinený z objednania štyroch vrážd), a teda neumožnila čitateľovi urobiť si o ňom svoj vlastný pohľad k takému označeniu. Na vznik občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 13 OZ postačí, ak ide o zásah, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať ujmu, ktorá spočíva už aj v samotnom ohrození osobnosti fyzickej osoby.

Zásahom do jeho osobnostných práv zo strany odporcu došlo taktiež zverejnením jeho listu adresovaného predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici, na ktorého zverejnenie nikdy nedal odporcovi súhlas. List adresovaný predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.01.2007, ktorý bol uverejnený v článku, je potrebné považovať za písomnosť osobnej povahy medzi ním a adresátom písomnosti JUDr. W., nakoľko ide o písomnosť, ktorá aj so zreteľom na nižšie uvedené, nie je určená verejnosti a už vôbec, nie je určená na zverejnenie v masovokomunikačných prostriedkoch. Zverejnenie tohto listu je považované za neoprávnené z dôvodu, že nebol daný súhlas dotknutej osoby na takéto zverejnenie. Dotknutými osobami v tomto prípade bol on a adresát, predseda Krajského súdu v Banskej Bystrici. A aj keď z obsahu písomnosti vyplýva, že vyzval predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici, aby prostredníctvom sekretárky list prepísal a vyvesil ho na nástenke súdu kvôli verejnosti, nie je možné považovať takéto tvrdenie za privolenie dotknutej osoby (za jeho privolenie) na použitie písomnosti osobnej povahy vo väčšom rozsahu, v akom privolenie on dal. V prípade, že privolenie k zverejneniu tejto písomnosti v médiách dal iba predseda Krajského súdu v Banskej Bystrici, zverejnením došlo k porušeniu § 12 ods. 1 OZ, pretože zverejnenie vyžadovalo aj jeho privolenie. Privolenie preto nemožno vzťahovať na také použitie, ktorého spôsob, obsah, formu a rozsah privoľujúca osoba v dobe udeľovania súhlasu nepoznala alebo nemohla poznať. Pod uvedenú skutočnosť je nutné subsumovať aj obsah § 12 ods.. 3 OZ, nakoľko pre zverejnenie prejavov osobnej povahy zachytených na hmotnom substráte nestačí iba zákonné splnomocnenie, resp. licencia, nakoľko takéto použitie

nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby. Uverejnenie kópie oficiálnej sťažnosti ako aj obsahu sťažnosti sa však dostali do rozporu s jeho oprávnenými záujmami s čím zjavne musela počítať aj autorka článku. Občianskoprávna ochrana osobnosti je však založená na objektívnom zodpovednostnom princípe.
Podľa § 13 ods. 2 OZ je primerané peňažné zadosťučinenie namieste, ak morálne zadosťučinenie nie je postačujúce, a zároveň ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Postupom odporcu - uverejnením difamujúcich skutkových tvrdení o jeho osobe, zverejnením jeho fotografií a iných fotografií s tým súvisiacich, došlo k naplneniu podmienok pre priznanie peňažného zadosťučinenia. Závažnosť zásahu do jeho osobnostných práv vyplynula z charakteru predmetných tvrdení, keďže išlo o tvrdenia nepravdivé a navyše difamujúce, navyše obzvlášť závažného charakteru. Z obsahu článkov vyplynulo, že autorka ich obsah postavila na prezumpcii jeho viny a snažila sa rôznymi nepravdivými tvrdeniami mediálne ovplyvniť verejnú mienku tým spôsobom, že by bolo potrebné ho odsúdiť, pretože spáchal trestný čin (dokazuje mu svojimi tvrdeniami nekompromisnú vinu), a zároveň ho odsúdiť a očierniť v celej spoločnosti, hoci trestná vec ešte nebola ukončená. Zníženie jeho vážnosti v spoločnosti v značnej miere bola umocnená v dôsledku zverejnenej podobizne jeho tváre s uvedením jeho mena a priezviska, v dôsledku čoho je na verejnosti (teda v spoločnosti) jednoznačne identifikovateľný, a teda verejnosť ho spoznávala a negatívne naňho poukazovala. Odôvodnenosť priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je daná aj intenzitou a trvaním zásahu, t.j. opakovaným zásahom odporcu do jeho práv, najprv zverejnením prvého článku s odstupom času cca po 5 mesiacoch zverejnením druhého článku, teda zásah zo strany odporcu pôsobil dlhodobo. V súlade s ustálenou súdnou praxou za značné zníženie dôstojnosti fyzickej osoby v spoločnosti sa považuje za taký zásah, ktorý by vzhľadom na jeho intenzitu, rozsah a trvanie vedúce k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti pociťoval ako závažný každý, kto by sa ocitol na mieste v postavení dotknutej osoby. Ak k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dôjde masovokomunikačnými prostriedkami treba vždy vychádzať z toho, že takýto zásah mal širokú publicitu. Takýto zásah spočívajúci v tvrdenej avšak právoplatným rozsudkom nepreukázanej trestnej činnosti v podstate zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Navrhovateľ v rámci svojej výpovede uviedol, že články zasiahli jeho rodinu. Najmä jeho družku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, a dcéru a hlavne jeho vnuka, ktorý chodí na vysokú školu. Vnukova priateľka i spolužiaci, sa ho pýtali, či je pravda, že si jeho starý otec objednal vraždu ľudí, že okradol ľudí. Autorka článku popísala nepravdivé skutočnosti. Zo skorumpovanej svine P., urobila martýra. Oslovovali ho ľudia z činžiaku, kde býva, ktorý nabrali odvahu, že či je to pravda. Zo susedov ho oslovili F., ktorí to s ním detailne rozobrali a potom ďalší. Napr. rodina Š., ktorí sú odtiaľ, kde má majetok, teda, kde je tá rašelina. On im povedal, aby si urobili vlastný názor, že to nie je pravda, že je to skupina ľudí, ktorí to robia na objednávku svojich mecenášov. Malé deti v električke sa stavili o snickers, či je to D. alebo nie je to D.. Boli to asi 11 ročné deti. Takto reagujú, keď pozerajú televíziu, prípadne ich rodičia o tom hovoria. V čase, keď vyšli tieto články bol vo väzbe. Pustili ho odtiaľ 07.05.2008. Keď bol vo väzbe v Levoči, tí bohatší si kupovali časopisy kvôli nemu a potom si to predávali buď za cigarety alebo jedlo a potom boli otázky dookola. Pýtali sa ho na to, že či je pravda o tom všetkom. Aj príslušníci Zboru väzenskej a justičnej stráže sa o tom bavili, čo sa tam písalo. Bol stredobodom pozornosti. Každý čakal na vyjdenie ďalšieho čísla, že čo sa tam zase bude o ňom písať. A potom mu hovorili, že sa o ňom zase písalo. Hovorili, že je to svinstvo, čo sa o ňom písalo. Keď ho pustili z väzby v Levoči a v noci cestoval rýchlikom do Bratislavy, cestoval len on a štyri železničiarky, jedna z nich ho oslovila a pýtala sa ho, že či je pravda, čo tam o ňom píšu. Spomínala Plus 7 DNÍ. V Levoči, v Trenčíne a potom Bratislave bol pacientom profesora D. na neurologickej klinike. Z lekárov sa ho na články pýtali Dr. U., ktorý je z Levoče z civilnej nemocnice, potom väzenský lekár v Levoči, Dr. O., primár plastiky ruky, Dr. A. a sestry, ktoré sú tam. Reakcia lekárov na články Plus 7 dní bola taká, že každý jeden lekár mal už z toho srandu, „že ďalšieho človeka chcete zavraždiť “, reagovali pobúrene. Smiali sa tomu. V článku uverejnenom dňa 26.10.2007 bola uverejnená kópia jeho rukopisu. Bol to jeho list, ktorý poslal predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici W.. Na uverejnenie tohto listu vydavateľovi PLUS 7 DNÍ súhlas nedal. Bola to sťažnosť na nečinnosť súdu. Sťažoval sa na nečinnosť súdu v konkurznom konaní. Taktiež nikdy nedal vydavateľovi PLUS 7 DNÍ súhlas na zverejnenie jeho podobizne.

Odporca s návrhom na začatie konania nesúhlasil a žiadal, aby ho súd v plnom rozsahu zamietol. Uviedol, že uverejnením fotografií v článkoch nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, nakoľko predmetné fotografie boli vyhotovené a následne použité so spravodajskou licenciou v zmysle § 12 ods. 3 OZ , čo dokumentovalo aj splnenie kritérií zobrazenia podobizne

navrhovateľa. Podľa § 12 ods. 1 O.s.p. sa ochrana poskytuje písomnostiam osobnej povahy napr. denníky, osobné poznámky, súkromná korešpondencia, ktoré s ohľadom na osobnú povahu nie sú určené pre verejnosť. Navrhovateľom uvádzaná písomnosť sťažnosť na prieťahy v konaní adresovaná predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici nemá povahu osobnej písomnosti, ale je oficiálnym podaním, aplikáciou inštitútu sťažnosti v zmysle § 62 a nasl. z.č. 757/2004 Z.z. Naviac sám navrhovateľ v texte sťažnosti na prieťahy žiadal adresáta o zverejnenie uvedeného podania. Z popisu skutkového stavu a výpočtu nepravdivých a difamujúcich tvrdení zo strany navrhovateľa a následného znenia petitu vyplýva záver, že navrhovateľ z pomedzi v článkoch uvedených informácií považuje za objektívne spôsobilé zasiahnuť do jeho osobnostných práv iba časti článkov, ktoré ho označujú za nebezpečného človeka a recidivistu. Navrhovateľ tvrdil, že k zásahu do jeho osobnostných práv došlo uverejnením tvrdení, ktoré navrhovateľ označil za nepravdivé: a) „navrhovateľ je neskutočne vulgárny a nebezpečný človek“, b) „navrhovateľ je známy recidivista“, c) „navrhovateľ je nebezpečný recidivista“ a d) „navrhovateľ je osoba, ktorá si objednala vraždy ľudí a je trestne stíhaný pre trestný čin prípravy vraždy a trestný čin podvodu“. Výrok „navrhovateľ je neskutočne vulgárny a nebezpečný človek“ nie je tvrdením, ale hodnotiacim úsudkom autorky článku. Hodnotiaci úsudok o navrhovateľovi vyjadrený v článku slovami vulgárny a nebezpečný človek má vecný základ. Navrhovateľ bol v minulosti 13-krát právoplatne odsúdený a opakovane mu bol uložený trest odňatia slobody, okrem majetkovej trestnej činnosti aj za násilnú trestnú činnosť. Okrem toho je navrhovateľ v súčasnosti dôvodne podozrivý z objednania viacnásobnej vraždy. Na základe vyššie uvedeného stavu preto dospela autorka článku k hodnotiacemu úsudku o nebezpečnosti žalobcu. Tvrdenie, že „navrhovateľ je známy recidivista“ je pravdivé tvrdenie. Navrhovateľ bol v minulosti 13 krát právoplatne odsúdený. Skutočnosť, že navrhovateľ bol viacnásobne odsúdený uvádza aj sám navrhovateľ v návrhu na začatie konania. Trestný zákon (ďalej len „TZ“) v čase publikovania článkov nepoznal termín recidivista. Výraz recidivista je bežný hovorový výrazový prostriedok, používaný v súčasnosti aj laikmi. Podľa druhého doplneného a upraveného vydania slovenského vydania Akademického slovníka cudzích slov (Slovenské pedagogického nakladateľstvo - Mladé letá, s.r.o., rok 2005) je recidivista ten, kto sa dopúšťa recidívy trestného činu a recidíva je opätovné spáchanie rovnakého alebo podobného trestného činu, pre ktorý bol už páchateľ trestaný. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3T 21/09 z 10.03.2009 bol navrhovateľ odsúdený pre trestný čin ohovárania, ktorého sa dopustil práve obsahom listu adresovaného predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici. Podľa Všeobecného encyklopedického slovníka (slovenská mutácia, Ottovo nakladatelství, s.r.o. rok 2005) je recidivistom páchateľ, ktorý bol už v minulosti právoplatne odsúdený, a ktorý sa dopustil ďalšieho trestného činu alebo priestupku. Je preto nutné rozlišovať použitie pojmu recidivista v prípadoch, keď termín recidivista používajú orgány činné v trestnom konaní v mysle § 41 TZ a prípadov, keď sa výraz recidivista bežne používa v hovorovom jazyku. Autorka článku netvrdila o navrhovateľovi, že je recidivistom v zmysle § 41 TZ so všetkými právnymi následkami z toho plynúcimi v trestnom konaní. Autorka článku použila pojem recidivista na označenie osoby, ktorá sa dopúšťa recidívy, opakovania konania, ktoré je trestným činom a ktorá bola za spáchanie trestného činu viackrát právoplatne odsúdená. Sám navrhovateľ v návrhu nepopieral skutočnosť, že bol v minulosti viackrát odsúdený za spáchanie trestného činu, namietal len, že v čase zverejnenia článkov už boli v registri trestov navrhovateľa tieto skutočnosti vymazané. Tvrdenie, že „navrhovateľ je nebezpečný recidivista“ články neobsahovali. Výraz nebezpečný použila autorka v spojení s podstatným menom človek a následne samostatne, ako úvod k časti článku, kde spomínala závažné podozrenie orgánov činných v trestnom konaní zo spáchania trestného činu navrhovateľom. Odporca rešpektoval predbežné opatrenie Okresného súdu Bratislava V, a v žalovaných článkoch sa zdržal výrokov, ktorých obsahom by bolo tvrdenie, že navrhovateľ je „ nebezpečný recidivista“. Rovnako tvrdenie, že „navrhovateľ je osoba, ktorá si objednala vraždy ľudí a je trestne stíhaný pre trestný čin prípravy vraždy a trestný čin podvodu“ články neobsahovali. Pokiaľ ide o zásah, ktorý mal spočívať v zverejnení mena a priezviska navrhovateľa, navrhovateľ bol verejnosti známy v čase zverejnenia článkov, verejnosť poznala aj z tlačových konferencií orgánov činných v trestnom konaní jeho meno a priezvisko. Odporca si však myslel a aj si myslí, že verejnosť má právo poznať identitu vulgárnych a nebezpečných ľudí a média mali a majú nielen právo, ale aj povinnosť identitu takých ľudí verejne odhaľovať.

A napokon aj z listu adresovaného predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici vyplývalo, že navrhovateľ žiadal adresáta listu o jeho zverejnenie, pričom teda žiadal aj o zverejnenie označenia jeho osoby menom a priezviskom.

V súvislosti so zamietnutím nároku na náhradu nemajetkovej ujmy odporca poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax a to na Rozhodnutie NS SR z 28.04.1998 sp.zn. 1 Cdo 89/97 zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. 29/2001, v ktorom sa uvádza, že „priznanie zadosťučinenia v peniazoch súdom v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 OZ predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných

podmienok, t.j. ak a) morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúcim a b) neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka taxatívne stanovené dve kritéria, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať ex offo, sú to: a) závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy, b) okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Pritom z hľadiska ustanovenia § 13 ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka je právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom, v značnej miere znižujúcim dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti.“ Rovnako poukázal aj na judikovaný rozsudok Krajského súdu v Bratislave Rozsudok 3Co 128/06-2003 zo dňa 15.11.2007, v ktorom sa uvádza, že „ Súd môže priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch iba vtedy, ak by nebolo postačujúce zadosťučinenie vo forme morálnej, čo expressis verbis vyplýva z § 13 ods. 2 OZ.“, ako aj na judikované rozhodnutie NS SR v Rozsudku sp. zn. 4Cdo 171/2005, v ktorom sa uvádza, že „ Súd musí brať zreteľ na prvoradú satisfakčnú funkciu priznávanej peňažnej čiastky, ktorou je zabezpečiť primerané zmiernenie nemajetkovej ujmy.“.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom svedkov P. Q., P.. D. O., Ľ. D., G. F.B., Ľ. T., G.. Y.. G. M., Q. Š., P.. F. U. Y. M. T. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ napísal dňa 29.01.2007 list adresovaný predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý bol doručený na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 31.01.2007. V závere listu označenom ako „Sťažnosť na prieťahy v konaní a postup KS v B.B., ako aj činnosť novovymenovanej SKP dr. P.“ uviedol, „Vážený pán predseda KS, bol by som rád, aby ste tento list dali prepísať sekretárke počítačom kvôli plynulej čitateľnosti a veľa, veľa krát si ho dobre prečítali, ba by som navrhoval vyvesiť ho na nástenku kvôli verejnosti.“

Okresný súd Bratislava V v právnej veci navrhovateľa S. D., D. X, W., proti odporcovi SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o., Panónska 9, Bratislava, o ochranu osobnosti a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vydal dňa 14.05.2007 uznesenie č.k. 12C 83/2007-107, ktorým nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcu zaviazal povinnosťou zdržať sa uverejňovania výrokov v časopise PLUS 7 DNÍ, ktorých obsahom je tvrdenie, že navrhovateľ je nebezpečný recidivista. Uznesenie bolo vykonateľné dňa 17.5.2007. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.06.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.03.2008 č.k. 5Co 276/07-129, 5Co 278/07, ktorým bolo toto uznesenie na odvolanie odporcu potvrdené.

V spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, číslo 43, z 26.10.2007 bol na stranách 40-41 uverejnený článok autorky Ľ. D. s názvom: „Vulgárny D.“ s podnázvom: „Recidivista obvinený z objednania štyroch vrážd bude musieť polícii vysvetľovať aj to, prečo o jednej sudkyni tvrdí, že má klitoris väčší ako brazílska anakonda jazyk“, kde okrem iného uvedené, že: „Predseda súdu W. podal na D. trestné oznámenie a známy recidivista má na krku trestné stíhanie za ohováranie.“, „Popri podozreniach z objednania štyroch vrážd a z podvodu so sfalšovaným uznesením Špeciálneho súdu ide v podstate o maličkosť.“, „Nebezpečný: Oveľa závažnejšie je podozrenie, že D. svojich protivníkov nielen ohovára, ale snaží sa ich aj zlikvidovať. Doslova. Prokurátor už má na stole návrh obžaloby na D. za objednávku štyroch vrážd.“, „Podľa našich informácií súdny znalec potvrdil pravosť nahrávok rozhovorov medzi D. a spolupracovníkom polície S., u ktorého si D. vraždy objednával“. Na strane 40 bola zverejnená aj fotografia S. D. - jeho tváre i postavy ako vychádza z Ústavu na výkon väzby Bratislava. Pod fotografiou bolo uvedené: „Recidivista D.: Neskutočne vulgárny a nebezpečný človek podozrivý z objednania štyroch vrážd“. Na strane 41 bola uverejnená prvá strana listu S. D., adresovaného JUDr. W., predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý bol na súd doručený dňa 31.01.2007 vo veci 36-24k 323/00-k/-3030: „Sťažnosť na prieťahy v konaní a postup KS v BB...“.

Krajská prokuratúra Bratislava podala dňa 28.02.2008 obžalobu na obvineného S. D., že po tom, čo presne nezisteného dňa vo februári 2005 požiadal Y. O., aby mu našiel osobu, ktorá za finančnú odmenu zlikviduje ním určené osoby a Y. O. predstieral ochotu preňho likvidáciu osôb sprostredkovať, obvinený D. mu pri vzájomných stretnutiach postupne dával najprv všeobecné informácie o počet osôb, ktoré majú byť zlikvidované, akým spôsobom majú byť usmrtené a sľúbil mu vyplatenie odmeny po 10.000,- USD za každú zlikvidovanú osobu, potom pri stretnutiach v období od 20.05. do 30.05.2005 požiadal Y. O., aby v lehote do 01.06.2005 boli zavraždení P.. W. F. Y. U.. L. P., ku ktorému účelu mu predložil

fotografiu poškodeného P.. W.. F. a ukázal mu miesto, kde pracuje a ukázal mu, kde býva pošk. U.. L.. P. s tým, že odmenu mu vyplatí po tom, ako budú správy o ich smrti publikované v médiách, následne, ako boli operatívnou kombináciou polície zinscenované vražda U.. L.. P. a nezvestnosť P.. W.. F. a dňa 30.05.2005 v masovokomunikačných prostriedkoch zverejnené správy o zavraždení U.. L.. P. a náhlej nezvestnosti P.. F., obvinený D. asi o 22,00 hod. dňa 31.05.2005 vo vchode na D. J.. Č.. X Q. W. odovzdal Y. O. sumu 350.000,- Sk ako zálohu za sľúbenú odmenu s tým, že zbytok peňazí doplatí po zavraždení G.. P. D. Y. P.. P. M., ktorého portrét a fotografie dvoch osobných motorových vozidiel, ktoré P.. M. používa, mu odovzdal pri ďalšom dohodnutom stretnutí dňa 01.06.2005 asi o 11.00 hod. pred nákupným centrom Jantár v Bratislave, po čom bol zadržaný políciou, teda dopustil sa konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré náležalo v organizovaní obzvlášť závažného trestného činu, v návode a úmyselnom vytváraní podmienok pre jeho spáchanie, iného úmyselne usmrtiť a spáchal tento čin na viacerých osobách a k pokusu ani dokonaniu trestného činu nedošlo, čím spáchal prípravu na trestný čin vraždy podľa § 7 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Právna vec vo veci obžalovaného S.Á. D. je vedená na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 3T 23/08 a doposiaľ nie je ukončená.

V spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ bol v čísle 12 zo dňa 21.03.2008 na strane 14 -15 uverejnený článok autorky Ľ. D. s názvom: „D. hrozí doživotie“ s podnázvom: „Na známeho recidivistu podala prokuratúra v tomto roku už druhú obžalobu“, kde bolo okrem iného uvedené: „tento trinásťkrát súdený recidivista strávil v slovenských väzniciach...“, „Polícia má k dispozícii nahrávky rozhovorov, kde D. jasne a zrozumiteľne hovorí mená týchto ľudí, ich adresy, pri niektorých zadal termín vraždy, aj spôsob ich odstránenia“, „ Bratislavský súd rozhodol o jeho prepustení napriek vážnemu podozreniu, že tento recidivista je ochotný platiť za vraždenie jemu nepohodlných ľudí.“. Ďalej boli uverejnené na strane 14 dve fotografie navrhovateľa. Na jednej jeho tvár i postava a na druhej jeho tvár z času, keď bol prepustený z Ústavu na výkon väzby na slobodu. Pod fotografiou, kde bola vyobrazená tvár navrhovateľa, bolo uvedené: „D. tesne po prepustení z väzby: Von sa dostal napriek podozreniu z objednania štyroch vrážd.“

Register trestov Generálnej prokuratúry SR v žiadosti o výpis z registra trestov dňa 15.05.2008 potvrdil, že navrhovateľ nemá záznam v registri trestov.

Okresný súd Bratislava I vydal dňa 10.03.2009 trestný rozkaz č.k. 3T 21/09, ktorým sa obžalovaný S.Š. D. uznal za vinného, že v liste zo dňa 29.01.2007 zaslanom v ÚVV- Chorvátska ulica č. 5, Bratislava, doručenom dňa 31.01.2007 predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici, JUDr. W., v ktorom si obžalovaný D. podal sťažnosť v obchodnej veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici č. 36-24K 323/00 KI3030 na prieťahy v konaní Krajského súdu, pričom okrem iného uviedol, že „ Konkurzný cirkus bol riadený cez konkurznú mafiu v Banskej Bystrici, sudcu L., U. P. Y. X. X.Ň. X.. Dňa 27.02.2001 L. za úplatok vyhlásil konkurz. Dnes je 29.01.2007 a ešte nebolo ani prieskumové pojednávanie, hoci podľa zákona musí byť uskutočnené do 60 dní“, čím o sudkyni P. X., o sudcovi U.. Ľ. L. a o advokátke U.. L. P. oznámil nepravdivý údaj, teda o inom oznámil nepravdivý údaj, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, v podnikaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu, čím spáchal prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr. Zák., za to bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov s tým, že mu bol výkon trestu podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Poškodení boli s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianskoprávne konanie. Trestný rozkaz nie je právoplatný

Odporca založil do spisu zoznam článkov a záznamov z televíznych vysielaní, z ktorých čerpala autorka pri príprave článkov, ako aj prepisy článkov a TV vysielaní z mediálneho archívu spoločnosti NEWON MEDIA a.s.: 1.) TV Markíza, Televízne noviny o 19.00 h. zo dňa 02.06.2005, televízny záznam: „Schválené prokuratúrou“, 2.) denník PRAVDA zo dňa 02.06.2005, článok: „Polícia predstierala vraždu aj únos.“, 3.) denník PRAVDA zo dňa 03.06.2005, článok: „Za prípravu vrážd čaká D. najťažší trest.“, 4.) denník Nový čas zo dňa 03.06.2005, článok: „Objednávateľ vrážd sa vyhrážal, kade chodil.“, 5.) denník PRAVDA, zo dňa 04.06.2005, článok: „Súd vzal S. D. do väzby.“, 6.) týždenník Týždeň zo dňa 06.06.2005, článok: „Fingovaná vražda.“, 7.) denník Nový čas zo dňa 08.06.2005, článok: „Prežila som svoju smrť, ale funkcie sa nevzdám!“, 8.) týždenník Týždeň zo dňa 13.06.2005, článok: „Tvrdý boj o rašelinu.“, 9.) časopis Slovenka zo dňa 15.06.2005, článok: „Plno krvi okolo.“, 10.) TV Markíza, Televízne noviny o 19.00 h. zo dňa 22.06.2005, záznam: „Žiadosť bez reakcie.“, 11.) časopis Slovenka zo dňa 22.06.2005, článok: „4 vraždy alebo anatómia podvodu.“, 12.) denník Hospodárske noviny zo dňa 07.12.2005, článok: „Kauza vrážd na objednávku sa končí.“, 13.) TA3, Hlavné správy o 18:45 h. zo dňa 20.12.2005, záznam: „S.. D. čelí obvineniu z prípravy štyroch vrážd“, 14.) denník PRAVDA zo

dňa 21.12.2005, článok: „Fingovaná vražda advokátky ide pred súd.“, 15.) denník Nový čas zo dňa 21.12.2005, článok: „D. navrhnú obžalovať z prípravy štyroch vrážd.“, 16.) denník Hospodárske noviny zo dňa 21.12.2005, článok: „Vraždy na objednávku sa skončili obžalobou.“, 17.) Domino fórum zo dňa 29.03.2006: „Len po konkurzného správcu ...“, 18.) týždenník Život zo dňa 05.04.2006, článok: „Kauza rašelina.“, 19.) týždenník Život zo dňa 05.04.2006, článok: „Strach.“, 20.) TV Markíza, Televízne noviny o 19.00 zo dňa 05.05.2006, záznam: „Ploštica v kancelárii.“, 21.) denník SME zo dňa 06.05.2006, článok: „Sninská figurovala v kauze fingovanej vraždy.“, 22.) denník Nový čas zo dňa 06.05.2006, článok: „Kto odpočúval sudkyňu X..“, 23.) denník Hospodárske noviny zo dňa 09.05.2006, článok: „Sudkyňa našla plošticu, vinník neznámy“, 24.) denníka PRAVDA zo dňa 21.12.2006, článok: „S. D., ktorý naplánoval štyri vraždy je na psychiatrii.“, 25.) webový portál Aktuálne.sk zo dňa 22.01.2007, článok: „Prípad D. pokračuje. Potichu.“, 26.) TV Markíza, Televízne noviny o 19.00 zo dňa 01.02.2007, záznam: „Prepustený z väzby.“, 27.) webový portál Aktuálne.sk zo dňa 01.02.2007, článok: „Obvinený z objednávky vrážd je na slobode.“, 28.) TV JOJ zo dňa 02.02.2007, záznam: „S. D. je už na slobode.“, 29.) denník SME zo dňa 02.02.2007, článok: „D. pustili z väzby.“, 30.) denník Hospodárske noviny zo dňa 02.02.2007, článok: „D. je na slobode.“, 31.) webový portál Sme.sk zo dňa 03.02.2007, článok: „Sudkyňu chránia.“, 32.) denník Hospodárske noviny zo dňa 02.02.2007, článok: „D. je na slobode.“, 33.) denník SME zo dňa 03.02.2007: „Sudkyňu chránia.“, 34.) denník PRAVDA zo dňa 03.02.2007, článok: „Polícia chráni sudkyňu a advokátku.“, 35.) denník Plus jeden deň zo dňa 03.02.2007, článok: „Mal som nájsť vraha pre štyroch ľudí.“, 36.) denník Nový čas zo dňa 03.02.2007, článok: „Prepustenie D. z väzby: Sudkyňa žiada o ochranu.“, 37.) webový portál Sme.sk zo dňa 08.02.2007, článok: „D. prepustili, sudkyňu chránia.“, 38.) denník SME zo dňa 15.02.2007, článok: „D. na schôdzi chýbal.“, 39.) denník Nový čas zo dňa 28.02.2007: „Sfalšovali podpis - získali milióny?“.

Odporca založil do spisu zápisnice z pojednávaní (resp. z výsluchu svedkov dožiadaným súdom) vedených na Okresnom súde Bratislava V v právnej veci navrhovateľa S. D. proti odporcovi SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o. o ochranu osobnosti vedenej pod sp.zn. 12C/83/2007: G.. Y.. G. M. vo svojej svedeckej výpovedi dňa 03.11.2009 uviedla, že „ je pravdou, že on (S. D.) je dosť komplikovaný, avšak vo vzťahu ku nej necíti žiadnu hrozbu a nikdy sa jej nevyhrážal. Čo sa týka jeho vulgárneho vyjadrovania, toto si vyhradila dopredu a s ňou sa tak nerozpráva. Niekedy používa vulgárne slovné spojenia. Komplikovanosť jeho osoby vidí v tom, že je zatrpknutý systémom, v ktorom žije, je uzavretý, nemôže sa domôcť pravdy, je nedôverčivý a sklamaný. Berie ho ako človeka, ktorý má svoje problémy a medializáciu svojej osoby nepotrebuje.“ Z pozitívnych vlastnostní S. D. uviedla, že je „dobrosrdečný, obetavý, vo vzťahu k ľudom, ktorým dôveruje.“ P.. F. U. vo svojej svedeckej výpovedi dňa 20.04.2010 uviedol: „ konkrétne som mal dojem, že články opisovali osobu S.. D., ako arogantnú, na neho však tak nepôsobil, správal sa u neho slušne a pôsobil veľmi inteligentne. Určite patrí do skupiny tých inteligentnejších pacientov, ktorých mal alebo má. Správanie navrhovateľa k nemu nemožno charakterizovať ako správanie nebezpečného človeka. Pán D. sa mu nikdy nevyhrážal, ani mu vulgárne nenadáva, správal sa k nemu slušne.“ Ľ. T. vo svojej svedeckej výpovedi dňa 29.04.2010 uviedla, že „v roku 2008 bola po operácii, kde jej žalobca veľmi pomohol a je mu za to vďačná. Nemohla dostať kúpele a on jej ich vybavil. S ním vždy mala veľmi dobré vzťahy, bol to normálny človek, voči nej a keď ho videla bol vždy slušný. Susedia z okolitých domov hovorili, že máme suseda vraha.“ P.. D. O. vo svojej svedeckej výpovedi dňa 10.06.2010 uviedol: „Môžem D. charakterizovať ako svojrázneho človeka, ktorý je výbušný a vie sa aj oduševniť, ale v styku s ním nemôže povedať, že by bol agresívny, vulgárny a pod. Po prečítaní článkov ho to prekvapilo a keď sa p. D. objavil, tak sa ho na to opýtal, on bol veľmi rozhorčený, ale „ nemôže ho za to schvátiť, pretože je na to nastavený“. Nakoľko už všeličo zažil.“ P. Q. vo svojej svedeckej výpovedi dňa 27.01.2011 uviedla: „Žalobcu charakterizujem ako jedného dobrého obetavého človeka, ktorý pomôže, kde môže. Napr. vybavil lekárov rodinným príslušníkov svojim zamestnancov a pod. Ona sama nikdy nebola svedkom, že by sa žalobca k iným osobám správal hrubo, urážlivo, alebo nejakým iným negatívnym spôsobom. Uverejnené články mali za následok, že niektorí ľudia sa navrhovateľa začali báť. Napr. starosta obce Suchá hora. Susedia na D. sa jej pýtali, či je D. naozaj taký, ako sa o ňom píše, či sa ho nebojí. Ľudia si na neho ukazujú alebo mu priamo povedia, že ho od niekiaľ poznajú“

Svedkyňa P. Q., ktorá žije v spoločnej domácnosti s navrhovateľom 16 rokov, a ktorá je členkou spoločnosti PEAT GROUP, bývalá RAŠELINA QUIDO, na pojednávaní konanom dňa 25.05.2009 uviedla, že napadnuté články čítala. Písalo sa v nich hlavne o tom, že navrhovateľ je nebezpečný recidivista. Okrem toho sa tam písalo o F.. P., F.. F., F.. D. Y. M.. Podstata bola tá, že pani D. mala informácie od polície ohľadne vrážd, ktoré si mal navrhovateľ objednať. Tomu, čo sa v predmetných

článkoch písalo neuverila, lebo vie, aký je navrhovateľ človek, rovnako jej vzťah k navrhovateľovi sa v dôsledku týchto článkov nezmenil. Bola však svedkom negatívnych reakcií okolia navrhovateľa. Napr. keď bola vonku so psom koncom minulého roka a jedna pani, ktorá mala takisto psa, potom čo došlo medzi nimi k určitému konfliktu ohľadom psa tej pani, jej povedala nech je ticho, „objednávateľka vrážd". Takisto v rámci firmy, keď si zabezpečovali ekonómku, uzatvorili s ňou zmluvu a ona potom len napísala navrhovateľovi sms, že ruší s ním zmluvy na základe toho, čo si prečítala v novinách. K tomuto došlo asi v marci tohto roku, po tom, čo mal navrhovateľ pojednávanie. Minulý rok po uverejnení článkov si takisto od neho odsadali v trolejbuse. Títo ľudia neuviedli, že sa tak správajú na základe článkov, ale to si domyslela, keď sa pozreli na navrhovateľa a zrazu sa postavili, ale nevystupovali. Svedkyňa ďalej uviedla, že je to nepríjemné aj pre jej rodinu, napr. zaťovi poukazujú na to, akú má rodinu. Dcéra, ktorá bývala u svokrovcoch jej hovorila, že ľudia z okolia na to reagovali. Niekedy navštevuje s navrhovateľom reštauračné zariadenia, kedy sa im stáva, že navrhovateľovi hovoria, že ho odniekiaľ poznajú a potom si spomenú, že z novín. Hlavne bola reč o časopise PLUS 7 DNÍ, lebo tam bol uverejnený jeho portrét a to si ľudia zapamätali. Navrhovateľa videla v televízii, pri príležitosti, keď mal súdne pojednávania, a asi videla aj reportáž o tom, ako ho prepúšťajú z väzby v máji minulého roku.

Svedok P.. D. O., lekár a priateľ navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 28.09.2009 uviedol, že oba články čítal so záujmom. To čo sa v nich písalo bola taká znôžka všeličoho. Uviedol, že si myslí, že tam navrhovateľa obvinili z nejakého neprístojného a vulgárneho správania. Články si prečítal, pretože pozná navrhovateľa. Samozrejme nevie ich naspamäť, má určité informácie o celej tejto kauze aj z iných zdrojov, aj v televízii to bolo zmedializované, že navrhovateľ je veľký zločinec, že si objednal vraždy, ktoré boli fiktívne, to tiež bolo aj v televízii aj v článkoch. Keby si to prečítal a nepoznal by navrhovateľa, tak by povedal na navrhovateľa, že je to absolútny gauner, ktorého treba dať do basy. Každý keď si to prečíta, tak si musí myslieť to isté. Jeho vzťah k navrhovateľovi sa však v dôsledku týchto článkov nezmenil. Bol svedkom negatívnych reakcií na navrhovateľa v dôsledku týchto článkov. Má okolo seba kopec personálu, ktorí poznajú aj navrhovateľa, prišli za ním, či to čítal, že je to neuveriteľné, pýtali sa ho, či je to možné, a on na to reagoval tak, že pokiaľ on pozná navrhovateľa, tak nie. Okruh ľudí, ktorí sa ho pýtali na článok tvorili zdravotnícky personál, manželka a niektorí jeho susedia. Čo sa týka reakcií zdravotníckeho personálu, im to bolo ľahostajné, lebo sa ich to netýkalo. Navyše im vysvetlil, že je to nezmysel. Čo sa týka manželky a susedov, ich reakcie boli v podstate nijaké, každý to bral s rezervou, že sa napíše všeličo. Navrhovateľ sa nikdy vo vzťahu k nemu alebo k zdravotníckemu personálu nesprával vulgárne, vždy bol maximálne korektný a slušný. Je to dynamický človek, možno aj cholerik. Nikdy nebola na navrhovateľa sťažnosť zo strany jeho podriadených. Nikdy ho neohrozoval. Rovnako nevie o tom, že by niekedy navrhovateľ niekoho ohrozil.

Svedkyňa Ľ. D., zamestnankyňa odporcu od 1998, autorka napadnutých článkov vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 28.09.2009 uviedla, že články boli napísané výlučne ňou, teda, že všetky formulácie v nich uvedené sú jej. V čase písania článkov bola informovaná, že nemôže použiť spojenie nebezpečný recidivista. Ak si dobre spomína, informoval ju o tom šéfredaktor, ktorý jej povedal, že je nejaké rozhodnutie súdu, podľa ktorého nemôže použiť toto slovné spojenie. Svedkyňa ohľadne zdrojov článku uviedla, že v článku sa zbieha viacero tých tém, niektoré sa aj opakujú, vychádzajú z tých starých záležitostí o RAŠELINE QUIDO, boli to informácie z iných médií, z televízie, z printových médií, lebo v tom čase sa o túto tému nijako nezaujímala. Začala sa o ňu zaujímať až keď polícia zinscenovala vraždu advokátky P.. Ďalšie zdroje boli policajné zdroje, informácie zo súdov, od jednotlivých sudcov, ktorí mali osobnú skúsenosť s navrhovateľom a z nejakých listinných dôkazov. Aj od iných kolegov novinárov, ktorí vtedy spracovávali tú tému RAŠELINA QUIDO. Svedkyňa si nepamätala odkiaľ mala k dispozícii sťažnosť navrhovateľa adresovanú predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici, nepamätala sa, či to bolo priamo zo súdu alebo od polície. Prístup k trestnému spisu nemala. Čo sa týka presne citovaných utajovaných príloh trestného spisu uviedla, že nebude uvádzať zdroje, ale to, že sú tie informácie pravdivé o tom svedčí, že navrhovateľ je v tejto veci obžalovaný a konanie prebieha na súde. Pokiaľ právny zástupca navrhovateľa uvádzal, že v tom trestnom spise bola nejaká utajovaná časť, tak ona o tom nevie, že tam bola nejaká utajovaná časť. Pokiaľ ide o ten list, ktorý navrhovateľ napísal predsedovi KS v Banskej Bystrici, tak pokiaľ vie, tak v tejto veci bol navrhovateľ obvinený a bol aj odsúdený trestným rozkazom a prebieha o tom konanie, takže aj tento list je súčasťou nejakého súdneho spisu. Ohľadne súhlasu na zverejnenie fotografie s výraznou podobou navrhovateľa uviedla, že navrhovateľa nefotografovala, jej nemal, čo dávať súhlas. Navrhovateľ vedel, že ho novinári fotografujú a nepovedal, že si to neželá. Dokonca v tom čase, keď boli vyhotovené tie fotografie (k článkom) hovoril aj na kameru, čo bolo v televízii v hlavnom večernom spravodajstve v ten istý deň, takže nemôže tvrdiť,

že si neželal, aby bola uverejnená jeho tvár. Ohľadne súhlasu na zverejnenie celého mena a priezviska spolu s výraznou podobizňou tváre navrhovateľa uviedla, že nepovažovala za potrebné žiadať si takýto súhlas, nakoľko navrhovateľ vtedy hovoril na kamery, ľudia ho poznajú v súvislosti s objednávaním vrážd a s RAŠELINOU QUIDO, nemalo význam použiť iniciály jeho mena, lebo ľudia by aj tak vedeli, že je to on. Ďalej uviedla, že etický kódex novinára nepozná, nie je členkou organizácie, ktorá ho prijala, ale pokiaľ ide o to, či je slušné, aby bola ešte predtým ako bol niekto právoplatne odsúdený za nejaký trestný čin zverejnená jeho výrazná podobizeň tváre spolu s jeho celým menom a priezviskom, si myslí, že áno, nakoľko ona tam nikde nepísala, že navrhovateľ takýto trestný čin spáchal, ale písala len, že je podozrivý zo spáchania trestného činu, a že sú proti nemu vážne dôkazy. To, že je navrhovateľ nebezpečný človek usúdila z toho, že pokiaľ je niekto 13 alebo 14 krát súdne trestaný a je obžalovaný z prípravy štyroch vrážd, tak ona to iným slovom ohodnotiť nevie, pre ňu je to adekvátne slovo. Pred napísaním článku nemala informáciu, že navrhovateľovi boli všetky tresty zahladené, teda že má tzv. čistý register. Keby takúto informáciu mala, tak by uviedla, že mu boli všetky tresty zahladené. Ona videla len výpis, kde bolo uvedené kedy a za aké trestné činy bol odsúdený. S navrhovateľom hovorila len raz, ale nevie v súvislosti s ktorým článkom. Keď pripravovala niektoré články bol už vo väzbe, takže tam sa ho nedalo osloviť. Čo sa týka korigovania článku pred zverejnením, zo strany vedenia vydavateľstva, nevie o tom, že by do týchto článkov nejako zasahovali, články sa však zvyknú upravovať v redakcii, avšak určite nikto do týchto článkov zásadným spôsobom nezasahoval. Podnet k napísaniu článku od nejakej osoby alebo skupiny osôb nemala. Vedenie redakcie rozhoduje o tom, či článok, ktorý pripraví redaktor bude zverejnený a v ktorom z čísiel. O tom, aká fotografia bude zverejnená s určitým článkom sa rozhoduje, až keď sa článok zalamuje, nevie povedať konkrétne kto o tom rozhoduje, ona určite nie. Oba články si asi po ich vyjdení v PLUS 7 DNÍ prečítala. Pamätala by si, kedy tam našla nejaké slovné spojenia, o ktorých by mohla povedať, že to nenapísala, lebo na toto sú novinári citliví. V regióne Stredného Slovenska navrhovateľ požíva nie veľmi dobrú povesť, aspoň podľa toho, čo sa ku nej dostalo. Aspoň od kauzy RAŠELINA QUIDO sa o ňom hovorilo, že je to človek vulgárny, nepríjemný, často mal súdne procesy, sudcovia mali s ním veľmi zlú skúsenosť, museli mu opakovane ukladať pokuty resp. ho vyviesť z pojednávacej miestnosti, dokonca vtedajšia podpredsedníčka Krajského súdu v Banskej Bystrici p. F. jej hovorila, že s ním odmieta komunikovať aj telefonicky. Je to človek, ktorý určite nemá dobrú povesť. Na zverejnenie sťažnosti na prieťahy v konaní jej nedal súhlas ani navrhovateľ, ani predseda Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. W., ani dotknutí sudcovia, ktorých sa sťažnosť týkala. S JUDr. W. alebo s dotknutými sudcami sa pred uverejnením článku v súvislosti s touto sťažnosťou na prieťahy v konaní určite nestretla, ale pokiaľ ide o predsedu súdu JUDr. W., si nie je istá, či u neho alebo u jeho hovorcu neoverovala, či podal trestné oznámenie v súvislosti s touto sťažnosťou, lebo mala z polície informáciu, že bolo podané trestné oznámenie. Účel zverejnenia rukopisu navrhovateľa v dotknutom článku bol ten, že chceli zdokladovať, že takýto list naozaj existuje, robí sa to bežne, bol to predmet článku.

Svedkyňa G. F., suseda navrhovateľa z bytového domu na D. X, W., na pojednávaní konanom dňa 23.11.2009 uviedla, že čítala prvý článok. Z toho čo sa v článku písalo bola šokovaná, lebo všetci navrhovateľa poznajú ako slušného, zhovorčivého človeka a tam to bolo dosť také drastické, ako o najväčšom zločincovi, nechcela tomu veriť, ani tomu neverí a môže to povedať aj za susedov. Z článku ju šokovalo niečo také, že navrhovateľ je vrah, podvodník, zlodej. Jej vzťah sa v dôsledku toho článku k navrhovateľovi nezmenil. Každý sused, keď sa stretli, porozprávali sa o tom, čo počuli o navrhovateľovi, každý ostal z toho hotový, ale nebolo to tak, že by ho teraz začali susedia obchádzať. Normálne, čo bola ona svedkom, keď sa s ním stretli, normálne komunikovali. Bez toho, aby si prečítala článok vedela identifikovať navrhovateľa na fotografiách k obom napadnutým článkom. Text uvedený pod jednou fotografiou „Neskutočne vulgárny a nebezpečný človek, podozrivý z objednania štyroch vrážd“ u nej vzbudzuje hrôzu, ale nechce sa jej to veriť, že to k nemu patrí. O tomto článku sa rozprávala aj v rodine, ale reakcie boli také isté, nechceli tomu veriť. Jej deti tomu tiež nechceli veriť, ale oni majú k navrhovateľovi iný vzťah, oni ho len pozdravia, ona sa s ním rozpráva. Navrhovateľ sa k nim nikdy nesprával vulgárne. Nemôže ho charakterizovať ako nebezpečného človeka. V súvislosti s výkonom práce jej nikto nespomínal články ohľadne navrhovateľa a ani ona s nikým o tom nehovorila. Má vedomosť o tom, že navrhovateľ bol niekedy vo vyšetrovacej väzbe. Vie, že bol vo vyšetrovacej väzbe v súvislosti s tým objednaním štyroch vrážd. V televíznych novinách hovorili a v Plus 1 deň písali o tom, prečo je navrhovateľ vo vyšetrovacej väzbe.

Svedkyňa Ľ. T., suseda navrhovateľa, ktorá navrhovateľovi šila nejaké veci, na pojednávaní konanom dňa 22.02.2010 uviedla, že čítala napadnuté články. Písalo sa v nich niečo v tom zmysle, že navrhovateľ niekoho pourážal vulgárnymi nadávkami, to bolo v článku z r. 2007 a v tom druhom článku niečo v

tom znení, že mal dať niekoho zavraždiť. Tomu, čo sa písalo o navrhovateľovi však neverila, pozná ho, ako úplne iného človeka, prišlo jej to, že píšu o niekom inom. V dôsledku predmetných článkov sa jej vzťah k navrhovateľovi nezmenil. Počula však od susedov hovoriť, že máme v susedstve nejakého objednávateľa vrážd. Pýtala sa ich, či sa ich to dotýka, či poznajú toho človeka. Tí ľudia jej povedali, že ho poznajú iba z videnia. Nevie ich však presne pomenovať. Z fotografií, ktoré boli zverejnené k článkov by aj bez prečítania článku vedela identifikovať, že je na nich navrhovateľ. Text uvedený pod jednou z fotografií „neskutočne vulgárny a nebezpečný človek podozrivý zo štyroch vrážd“ ju úplne pobúril, navrhovateľa pozná ako iného človeka. Nikdy sa k nej vulgárne nesprával. Vôbec by ho necharakterizovala ako nebezpečného človeka. O článkoch sa rozprávala s manželom, ale on sa s navrhovateľom nikdy nerozprával, je to v podstate jej zákazník z práce (krajčírske práce), ale manžel tiež povedal, že by to na neho nepovedal, že je to asi nejaká hlúposť. V súvislosti s výkonom práce sa nestretla s tým, že by niekto spomínal články alebo niečo ohľadne navrhovateľa, nakoľko so svojimi zákazníkmi nehovorí o tom, akých má zákazníkov.

Svedkyňa G.. Y.. G. M., ktorá navrhovateľa pozná pracovne ako súdna znalkyňa - autorizovaný architekt, a ktorá bola navrhovateľom viackrát oslovená na vypracovanie znaleckých posudkov, vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 28.04.2010 uviedla, že si nevie vybaviť, či čítala oba články uverejnené v týždenníku PLUS 7 DNÍ, pretože tých článkov o navrhovateľovi bolo viacej, ale myslí si, že ten prvý čítala určite. O navrhovateľovi sa tam písalo, že je vulgárny na súdoch, že píše vulgárne listy na súdy, očierňuje súdnictvo, obraňuje si svoju pravdu vlastným spôsobom, že je recidivista, aj keď už má vymazaný register trestov. Myslí si, že tam bol uverejnený aj jeho list, jeho rukopisom písaný, čo ju dosť zarazilo, že niečo také zo súdneho spisu môže byť uverejnené a o tom tam bolo asi písané, že napísal ten list ako sťažnosť na prieťahy v konaní. Recidivistom bol za minulého režimu, že je vulgárny, to pravdepodobne bol, ak je o tom záznam v súdnom spise a ostatným veciam nemôže uveriť, že by bol nejaký organizátor vrážd. Článok neovplyvnil jej vzťah k navrhovateľovi. Bola však svedkom negatívnych reakcií na navrhovateľa, lebo má okolie, ktoré vie, že pánovi D. vyhotovovala znalecké posudky, pýtali sa jej, či sa nebojí ísť na Suchú horu sama, že sa jej niečo môže stať. Takto negatívne reagovali napríklad jej mama a jej priateľka. Ich negatívne reakcie vychádzali z toho, lebo čítajú články v PLUS 7 DNÍ a to ich ovplyvnilo. Boli to články, kde sa spomína, že navrhovateľ je objednávateľom vrážd. A to bolo asi v každom článku. Jej matka väčšinou kupuje takú tlač, kde je televízny program a k tomu ešte PLUS 7 DNÍ a pozerá TV noviny, nekupuje denníky, tie nekupuje ani ona. Priateľka takisto architektka doma máva aj dennú tlač napr. SME a rôzne časopisy, je domáca, takže má čas čítať. Jej manžel dennú tlač odoberá v práci a nosí to domov. Nemala problém spoznať osobu navrhovateľa na fotografii. Jej postoj k tvrdeniu uverejnenému pod jednou z fotografií, že „Recidivista D.: neskutočne vulgárny a nebezpečný človek, podozrivý z objednania štyroch vrážd“ je taký, že navrhovateľ recidivista v podstate nie je, alebo by nemal byť, zatiaľ sa nepreukázalo, že by si objednal štyri vraždy. Z pohľadu jej osoby vulgárny nebol, celé je to tvrdenie autora článku a podľa nej nemá opodstatnenie.

Svedok Q. Š., ktorý pracoval u odporcu ako fotoreportér v r. 2006 až 2008, na pojednávaní konanom dňa 28.04.2010 uviedol, že robil fotografie navrhovateľa, ktoré boli uverejnené v oboch článkoch. Tieto fotografie vznikli pri prepúšťaní navrhovateľa z Justičného paláca v Bratislave, pričom tam boli všetky média, fotografovia z iných médií a televízie. Navrhovateľ mu nedal súhlas na vyhotovenie a uverejnenie jeho fotografií, ale ani im nijako nebránil. A on mal za to, že vzhľadom na to, že to bolo na verejnom priestranstve a na účely spravodajstva, že tento súhlas nepotrebovali. Jeho osobná skúsenosť je taká, že keď niekto nechce, aby ho fotili, tak buď zakrýva objektív alebo si zakrýva tvár, ale v tomto prípade navrhovateľ nepôsobil tak, že by sa vyhýbal kamerám. Taká osoba zvykne povedať, že nefoťte ma alebo netočte, keď sú tam médiá, ale navrhovateľ nič také nepovedal. Okrem tejto jednej skúsenosti s navrhovateľom neprišiel do styku, a vtedy sa k nemu nesprával vulgárne.

P.. F. U. vo svojej výpovedi dňa 17.06.2010 uviedol, že navrhovateľa pozná od roku 2007 ako svojho pacienta, kedy bol v ústave na výkon väzby, jeho vzťah k navrhovateľovi je profesionálny. Napadnuté články čítal. Čo sa týka obsahu článkov, je to už dlhá doba, ale v podstate sa v nich písalo, že navrhovateľ je arogantný a nebezpečný. Článkom PLUS 7 DNÍ neprisudzuje veľkú vážnosť. Jeho profesionálny vzťah k navrhovateľovi sa v súvislosti s predmetnými článkami nezmenil a iný vzťah k nemu nemá. Nebol svedkom nejakých negatívnych reakcií okolia na navrhovateľa v dôsledku článkov. O skutočnostiach týkajúcich sa navrhovateľa sa z iných médií nedozvedel. Navrhovateľa môže hodnotiť len ako pacienta, a to pacienta slušného a inteligentného. Navrhovateľ sa k nemu vždy správal slušne a inteligentne. Nikdy nie vulgárne. Na podklade fotografie pri článkoch by vedel identifikovať navrhovateľa. Na túto tému sa

s inými osobami nerozprával. Na neho navrhovateľ pôsobil slušne, čiže ako lekár mal k nemu pozitívny vzťah.

Svedkyňa M. T., ktorá pozná navrhovateľa z advokátskej kancelárie JUDr. Q., keď tam pracovala, na pojednávaní dňa 23.03.2011 uviedla, že navrhovateľ tam chodil ako klient JUDr. Q., ona pracovala vtedy na sekretariáte, do styku s ním prichádzala ako so štandardným klientom. Po nahliadnutí do kópii článkov uviedla, že si nie je istá, či články čítala. Prvý článok jej bol povedomý, a to z toho dôvodu, že v tom čase ešte pracovala v kancelárii, ten druhý možno tiež čítala, ale nie je si tým istá. Nepamätá si, čo sa v článkoch písalo. Rovnako si nepamätá, že by mala nejaké pocity - zmena jej vzťahu k navrhovateľovi v dôsledku prečítania článkov. Nepamätá sa, že by nejaký článok v nej vyvolal nejakú emóciou voči navrhovateľovi. Nebola svedkom nejakých negatívnych reakcií okolia voči navrhovateľovi v dôsledku článkov. Na fotografiách, ktoré sú v týchto článkoch spoznáva pána D.. Text uverejnený pod jednou z fotografií "recidivista D.: neskutočne vulgárny a nebezpečný človek podozrivý z objednania štyroch vrážd" v nej vyvoláva negatívnu energiu. Slovo recidivista v nej vyvoláva pocit, že ide o človeka, ktorý opakovane pácha trestnú činnosť. V styku s ňou sa navrhovateľ nikdy nesprával vulgárne.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 OZ písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 OZ privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 12 ods. 3 OZ podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

S poukazom na cit. zák. ustanovenia ako aj na výsledky vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že návrhu je potrebné čiastočne vyhovieť.

Navrhovateľ sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu ospravedlniť sa za uverejnenie informácie, že navrhovateľ je nebezpečný človek, známy recidivista. V konaní bolo preukázané, že predbežným opatrením nariadeným Okresným súdom Bratislava V bola odporcovi uložená povinnosť zdržať sa uverejňovania výrokov v časopise PLUS 7 DNÍ, ktorých obsahom je tvrdenie, že navrhovateľ je nebezpečný recidivista. Toto rozhodnutie bolo vykonateľné dňa 17.5.2007 a právoplatné dňa 2.6.2008. Napriek tomu odporca uverejnil v časopise PLUS 7 DNÍ zo dňa 26.10.2007 a zo dňa 21.3.2008 o navrhovateľovi, že je „recidivista", „nebezpečný", „nebezpečný človek", „známy recidivista". Odporca sa v konaní bránil okrem iného tým, že rešpektoval rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V a vo svojich článkoch nepoužil tvrdenie, že navrhovateľ je nebezpečný recidivista. Z odôvodnenia predbežného opatrenia vyplýva, že súd pri jeho nariadení vychádzal jednak z výpisu z registra trestov navrhovateľa ako aj z toho, že odporca označil navrhovateľa vo svojom článku ako „recidivistu" (odvolací súd sa s dôvodmi súdu prvého stupňa stotožnil). Vychádzajúc z tohto odôvodnenia, ako aj zo znenia samotného

výroku predbežného opatrenia, súd dospel k záveru, že nerešpektovaním tohto predbežného opatrenia je nielen uverejnenie bezprostredne po sebe nasledujúcich slov nebezpečný recidivista v súvislosti s navrhovateľom, ale aj to, pokiaľ sú tieto slová uverejnené v jednom článku každé samostatne (resp. v inom slovnom spojení) v súvislosti s charakterizovaním osoby navrhovateľa, pretože v rozhodnutí sa nehovorí, že odporca nesmie používať slovné spojenie nebezpečný recidivista ale, že nesmie uverejňovať výroky, ktorých obsahom je tvrdenie, že navrhovateľ je nebezpečný recidivista. Podľa názoru súdu odporca uverejnením vyššie citovaných výrokov o navrhovateľovi (nebezpečný človek, známy recidivista) neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti, najmä jeho občianskej cti a dobrého mena. Je nepochybné, že pokiaľ sa v tlači uverejní informácia o tom, že určitá osoba je nebezpečná a je recidivista, takáto informácia je objektívne spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti tejto osoby, nakoľko sa tým vytvára obraz o tejto osobe, ako o osobe, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť, ktorej sa treba obávať a pod. Neoprávnenosť zásahu odporcu do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti vyplýva už len z toho, že odporca nerešpektoval vykonateľné rozhodnutie súdu a o navrhovateľovi uverejnil napadnuté výroky, hoci sa mal na základe tohto rozhodnutia súdu uverejňovania takýchto výrokov zdržať. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd návrhu v tejto časti vyhovel.

Navrhovateľ sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu ospravedlniť sa aj za uverejnenie informácie, že navrhovateľ je osoba, ktorá si objednala vraždy ľudí. Odporca v napadnutých článkoch informoval, že navrhovateľ je obvinený resp. podozrivý z objednania štyroch vrážd. V tejto veci bola na navrhovateľa podaná dňa 28.2.2008 obžaloba na Okresný súd Bratislava I, pričom z jej obsahu vyplýva, že obvinený bol navrhovateľ už v roku 2005. Je síce pravdou, že je vecou verejného záujmu sprostredkovávať informácie o skutkoch nesúcich znaky trestnej činnosti, ktoré v súvislosti so svojou závažnosťou vzbudzujú oprávnený záujem verejnosti, teda v tomto smere tlač môže realizovať právo na slobodu prejavu, avšak pokiaľ nebolo právoplatne súdom rozhodnuté o vine, musia aj média rešpektovať princíp prezumpcie neviny a o takejto osobe nemôžu informovať ako o páchateľovi trestného činu, ale len ako o osobe podozrivej, či obvinenej zo spáchania trestného činu. Rovnako média nemôžu tvrdiť, že osoba spáchala určitý trestný čin, ale len že je podozrivá či obvinená zo spáchania trestného činu. Toto však odporca v napadnutých článkoch nerešpektoval, keď okrem iného uviedol, že „Podľa našich informácií súdny znalec potvrdil pravosť nahrávok rozhovorov medzi D. a spolupracovníkom polície S., u ktorého si D. vraždy objednával“. Teda odporca uverejnil o navrhovateľovi informáciu, že si objednával vraždy, a to vo forme skutkového tvrdenia, ktoré konštatuje, že navrhovateľ sa takéhoto konania dopustil. Podľa názoru súdu odporca uverejnením vyššie citovaného výroku o navrhovateľovi neoprávnene (v rozpore s § 11 OZ) zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti, najmä jeho občianskej cti a dobrého mena. Je nepochybné, že pokiaľ sa v tlači uverejní informácia o tom, že určitá osoba si objednala vraždy ľudí, takáto informácia je objektívne spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti tejto osoby, nakoľko je to tvrdenie o tejto osobe, že sa dopustila závažného trestného činu. Preto súd návrhu aj v tejto časti vyhovel.

Keďže súd návrhu vyhovel vo vyššie uvedených častiach, nakoľko dospel k záveru, že odporca uverejnením výrokov o navrhovateľovi, že je nebezpečný človek, známy recidivista a osoba, ktorá si objednala vraždy ľudí, neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, je zrejmé, že aj uverejnenie mena, priezviska a fotografie navrhovateľa v súvislosti s týmito výrokmi, je neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, preto súd vyhovel návrhu aj v časti, ktorou sa navrhovateľ domáhal ospravedlnenia za uverejnenie jeho mena, priezviska a fotografie v súvislosti s týmito výrokmi.

Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu ospravedlniť sa za uverejnenie informácie, že navrhovateľ je neskutočne vulgárny, súd v tejto časti návrh zamietol, nakoľko ide o hodnotiaci úsudok (hodnotiaci úsudok je tvrdenie, ktorého pravdivosť sa nedá objektívne preukázať, ktorý však musí mať faktický, skutkový základ, od ktorého sa odvíja), ktorý má skutkový základ. Nakoľko už z obsahu listu, ktorého časť bola zverejnená v prvom napadnutom článku, vyplýva, že navrhovateľ sa vyjadruje vulgárne, čo sa potvrdilo i v konaní pred súdom (aj keď to bolo až po zverejnení napadnutých článkov), keď navrhovateľovi práve kvôli jeho opakovanému vulgárnemu vyjadrovaniu bola dvakrát uložená poriadková pokuta a napokon bol aj vykázaný z pojednávanej miestnosti. Hodnotiace úsudky pritom požívajú vysokú ochranu slobody prejavu a pokiaľ majú skutkový základ, nespôsobujú neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti. Rovnako teda z takého istého dôvodu súd zamietol aj návrh v

časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal ospravedlnenia za zverejnenie jeho mena, priezviska a fotografie v súvislosti s tým, že navrhovateľ je neskutočne vulgárny.

Pokiaľ navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu ospravedlniť sa za uverejnenie informácie, že navrhovateľ je nebezpečný recidivista, súd v tejto časti návrh zamietol, nakoľko takéto slovné spojenie nebolo výslovne v napadnutých článkoch uverejnené. Rovnako teda z takého istého dôvodu súd zamietol aj návrh v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal ospravedlnenia za zverejnenie jeho mena, priezviska a fotografie v súvislosti s tým, že navrhovateľ je nebezpečný recidivista.

Navrhovateľ sa tiež domáhal ospravedlnenia za zverejnenia jeho mena, priezviska a fotografie v súvislosti s tým, že navrhovateľ je trestne stíhaný pre trestný čin prípravy vraždy a trestný čin podvodu. V konaní nebolo sporené, navrhovateľ to nepopieral, že v čase uverejnenia napadnutých článkov bol navrhovateľ trestne stíhaný pre trestný čin vraždy v štádiu prípravy a pre trestný čin podvodu. Ako už bolo uvedené vyššie, je vecou verejného záujmu sprostredkovávať informácie o skutkoch nesúcich znaky trestnej činnosti, ktoré v súvislosti so svojou závažnosťou vzbudzujú oprávnený záujem verejnosti a médiá majú právo o takýchto skutkoch, ako aj o osobách podozrivých z ich spáchania, informovať, preto mal súd za to, že uverejnenie mena, priezviska ako aj fotografie navrhovateľa v súvislosti s informáciou o trestnom stíhaní navrhovateľa pre trestný čin prípravy vraždy a trestný čin podvodu nebolo vybočením z limitov spravodajskej licencie upravenej v § 12 ods. 3 OZ, a bolo primerané, najmä pokiaľ meno, priezvisko ako aj podoba navrhovateľa boli verejnosti už pred tým aj z iných médií známe (o čom svedčia aj prepisy článkov a TV vysielaní z mediálneho archívu spoločnosti NEWON MEDIA a.s., ktoré založil do spisu odporca).

Navrhovateľ sa tiež domáhal ospravedlnenia za uverejnenie písomnosti osobnej povahy - listu navrhovateľa adresovaného predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.01.2007. Zákon nedefinuje pojem písomnosti osobnej povahy, avšak má na mysli súkromné písomnosti. Patria sem najmä listy, denníky, zápisky a iné osobné písomnosti, v ktorých sa prejavuje vnútorná duševná sféra pisateľa, a ktoré so zreteľom na osobnú povahu nie sú určené pre verejnosť a na rozširovanie. Pojmovo sem teda nepatria písomnosti, k vzniku ktorých dochádza v rámci výkonu povolania, činnosti obchodnej, verejnej a pod. Predmetom ochrany podľa § 12 OZ nie sú písomnosti ako hmotné veci, tzv. hmotný substrát resp. nosič, ale ich myšlienkový obsah a forma. List, ktorého časť zverejnil odporca v časopise PLUS 7 DNÍ, číslo 43, z 26.10.2007, je „Sťažnosť na prieťahy v konaní a postup KS v B.B., ako aj činnosť novovymenovanej SKP dr. P.“ zo dňa 29.1.2007, ktorú napísal navrhovateľ a bola adresovaná predsedovi Krajského súdu Banská Bystrica, ktorá bola doručená na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 31.01.2007. Súd posúdil povahu tejto písomnosti a dospel k záveru, že sa nejedná o písomnosť osobnej povahy. Ako už bolo uvedené vyššie, písomnosti osobnej povahy nie sú určené pre verejnosť. Navrhovateľ však v liste výslovne uviedol, že žiada, aby jeho sťažnosť bola opísaná a navrhol, aby jeho sťažnosť bola vyvesená na nástenku kvôli verejnosti. Navrhovateľ teda prejavil vôľu, aby sa s jeho sťažnosťou oboznámila verejnosť. Odhliadnuc od toho, či je vôbec možné považovať oficiálnu sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní adresovanú predsedovi súdu za písomnosť osobnej povahy, vzhľadom na výslovne prejavenú vôľu navrhovateľa, aby sa s ňou oboznámila verejnosť, túto písomnosť nemožno považovať za písomnosť osobnej povahy, na jej zverejnenie preto nebola potrebné privolenie navrhovateľa v zmysle § 12 ods. 1 OZ. Naviac navrhovateľ v petite návrhu žiadal, aby sa odporca ospravedlnil za zverejnenie listu zo dňa 31.1.2007, pričom uverejnený list bol zo dňa 29.1.2007, pričom súd je petitom návrhu viazaný a navrhovateľ nepreukázal, že by odporca zverejnil nejaký jeho list zo dňa 31.1.2007. Z týchto dôvodov súd návrh aj v tejto časti zamietol.

Keďže súd vyššie konštatoval, že zo strany odporcu došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a návrhu aspoň čiastočne v časti o uverejnenie ospravedlnenia vyhovel, zaoberal sa ďalej návrhom navrhovateľa v časti o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výška peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy je predmetom voľnej úvahy súdu, pričom súd musí prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, a to jednak vo vzťahu k postihnutej osobe a jednak vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil, aby tak bola zabezpečená požiadavka účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Súd pritom prihliada na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch súd v tomto prípade prihliadol na to, že k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa došlo v týždenníku s celoslovenskou pôsobnosťou a s vysokým nákladom a

čitateľnosťou, a preto intenzita zásahu a rozsah nepriaznivých následkov zásahu boli vysoké, preto nepostačuje iné zadosťučinenie, ako zadosťučinenie v peniazoch. Súd mal však za to, že navrhovateľ požadoval neprimerane vysokú náhradu nemajetkovej ujmy v sume 40.000,- eur, pričom jej výšku dostatočne nezdôvodnil a nepreukázal potrebu priznania náhrady nemajetkovej ujmy v takej výške. Samotný navrhovateľ (na pojednávaní dňa 5.11.2008) uviedol, že každý človek, ktorý si tie články prečítal a poznal ho, vedel, že to nie je pravda. Vo všeobecnosti navrhovateľom navrhnutí svedkovia vypovedali, že neuverili tomu, čo sa uvádzalo v napadnutých článkoch o navrhovateľovi, a že ich vzťahy k navrhovateľovi sa po uverejnení článkov nezmenili. Títo svedkova tiež boli vypočutí na okolnosť, či boli svedkom negatívnych reakcií iných osôb na navrhovateľa v dôsledku uverejnených článkov. Okrem svedkov G. F., P.. F. U. Y. M. T., ostatní svedkovia určité negatívne reakcie okolia uvádzali. Avšak pokiaľ ide o svedkyne P. Q. Y. Ľ. T., tieto o obdobných reakciách okolia vypovedali aj v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 12C 83/2007 v súvislosti s inými článkami (teda príčinná súvislosť medzi článkami napadnutými v tomto konaní a negatívnymi reakciami okolia na navrhovateľa nie je jednoznačne preukázaná), resp. pokiaľ ide o svedkyňu P. Q., tá si iba domyslela, že ide o reakcie na napadnuté články. Svedok P.. O. síce hovoril, že bol svedkom negatívnych reakcií, avšak v konkrétnosti uviedol iba to, že sa ho zdravotnícky personál, s ktorým pracuje, pýtal na to, či je to možné, ale v podstate to bolo tým ľuďom ľahostajné, každý to bral s rezervou, že napíše sa všeličo. Svedkyňa G.. Y.. G. M. uviedla, že v dôsledku prečítania napadnutých článkov sa jej mama a priateľka pýtali, či sa nebojí ísť na Suchú Horu sama, že sa jej môže niečo stať. Na základe výpovedí týchto svedkov súd nezistil dôvody, ktoré by odôvodňovali priznanej náhrady nemajetkovej ujmy v navrhovateľom požadovanej výške. Súd preto navrhovateľovi priznal náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 2.500,- eur, keď mal za to, že táto suma predstavuje dostatočnú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti takého charakteru a za takých okolností, ako bolo popísané vyššie. Potrebu priznania náhrady nemajetkovej ujmy vo vyššej miere by musel navrhovateľ náležite odôvodniť a preukázať, čo sa však v danom prípade nestalo. Preto súd návrh v časti o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo zvyšku zamietol.

Pokiaľ navrhovateľ žiadal vypočuť okrem vypočutých svedkov ešte svedkov H. C., U. X. Y. U.. U. M., súd ich nevypočul, nakoľko títo mali byť vypočutí ako nezávislé osoby, ako vnímali napadnuté články, čo však nebolo potrebné na zistenie skutkového stavu vo veci a naviac nebolo nijako doložené, že by tieto osoby napadnuté články čítali. Na výsluchu ostatných svedkov navrhnutých navrhovateľom, navrhovateľ netrval, preto ich súd nevypočul.

Pokiaľ odporca navrhol vypočuť ako svedka šéfredaktora G.. Ľ. D., na otázku, kto rozhoduje o článkoch, ktoré budú uverejnené a o tom, aké fotografie budú použité v konkrétnom článku, súd tohto svedka nevypočul, nakoľko to nebolo potrebné pre zistenie skutkového stavu veci (tieto skutočnosti boli pre rozhodnutie vo veci irelevantné).

V súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. o trovách konania súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania možno rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.